

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **Z. T. L. t., a.s.**, T., IČO: X., na odvolanie veriteľa č. X. Ing. J. H., nar. X., bytom T., B. X. proti rozvrhovému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. mája 2008, č.k. 36-24 K 69/02-525 v znení opravného uznesenia z 2. júna 2008 č.k. 36-24 K 69/02-537, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. mája 2008, č.k. 36-24 K 69/02-525 v znení opravného uznesenia z 2. júna 2008 č.k. 36-24 K 69/02-537 sa **z r u š u j e** a vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 30 zákona o konkurze a vyrovnaní vydal rozvrhové uznesenie. Rozvrhom rozhodol o uspokojení veriteľov z celkovej sumy 10 778 409,14 Sk, ktorá suma bola použitá na uspokojenie pohľadávok proti podstate. Výdavky a odmena správcu je vo výške 2 470 000 Sk, náklady spojené so správou a udržiavaním podstaty predstavujú čiastku 2 259 849,45 Sk, pohľadávky oddeleného veriteľa podľa § 28 zákona o konkurze a vyrovnaní sa uspokojuje v celkovej sume 426 037 Sk. Pre vyplatenie nárokov podľa § 32 ods. 3 písm. a/ a ods. 6 písm. i/ zákona o konkurze a vyrovnaní bolo v majetkovej podstate 5 249 642 Sk a jednotliví veritelia boli uspokojení podľa koeficientu 0,17681262. Pre vyplatenie pracovných nárokov bolo použité celkom

312 880,70 Sk. Pre uspokojenie veriteľov s pohľadávkami I. triedy nezostali žiadne finančné prostriedky, preto veritelia neboli uspokojení vôbec. Pohľadávky II. triedy neboli predmetom konkurzného konania.

Súd prvého stupňa rozhodnutie odôvodnil tým, že konečnú správu o speňažovaní majetku predloženú správcom konkurznej podstaty JUDr. P. V. schválil uznesením zo dňa 13. februára 2008. Podľa konečnej správy bol celkový výtazok z konkurznej podstaty 27 869 402 Sk, výdavky počas konkurzného konania boli 20 149 760 Sk, odmena správcu bola 2 470 000 Sk a na rozdelenie veriteľom zostala suma 5 249 642 Sk. Poradie uspokojenia veriteľov je dané § 31 ods. 6 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení platnom od 1. augusta 2000.

Vzhľadom na výtazok zo speňaženej sumy bolo možné celkom uspokojiť len pohľadávky veriteľov s nárokom proti podstate, konkrétne odmena a osobné výdavky správcu, náklady spojené s udržiavaním konkurznej podstaty a nároky na oddelené uspokojenie podľa § 28 zákona o konkurze a vyrovnaní. Pohľadávky proti podstate, ktoré boli zistené, boli dané na uspokojenie na základe koeficientového prepočtu z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Pohľadávky II. triedy neboli predmetom konkurzného vysporiadania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie konkurzný veriteľ č. X. Ing. J. H..

Namietal, že prihláškou si v konkurznom konaní uplatnil pohľadávku vo výške 906 482 Sk, ktorá pozostávala z náhrady mzdy za obdobie od 1. júna 2000 do 30. novembra 2002 vo výške 900 000 Sk a 6482 Sk ako náhradu trov priznaných v rozhodnutí Okresného súdu Dolný Kubín v konaní 7C 133/2000 a Krajským súdom Žilina v konaní 5Co 994/02. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí č.k. 52 Cbi 2/03-PÚ-53 v incidenčnom konaní určil, že pohľadávka popretá správcom konkurznej podstaty je vo výške 810 000 Sk oprávnená a zistená. Táto pohľadávka však nie je v rozvrhu uvedená, hoci sa jedná o mzdové nároky voči úpadcovi. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP a § 214 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

V prejednávanej veci návrh na vyhlásenie konkurzu podal 13. marca 2002 dlžník Z. T. L. t., a.s. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 24. septembra 2002 č.k. 36-24 K 69/02-87 vyhlásil na majetok dlžníka konkurz.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolateľ - veriteľ č. X. Ing. J. H. v incidenčnom konaní

vedenom proti správcovi konkurznej podstaty na Krajskom súde v Banskej Bystrici v zmysle § 23 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní sa domáhal určenia pravosti pohľadávky vo výške 906 482 Sk, pretože žalovaný na prieskumnom pojednávaní konanom 10. decembra 2002 (č.1. 95) poprel jeho prihlásenú pohľadávku. Krajský súd v Banskej Bystrici svojim rozhodnutím zo 4. mája 2004 č.k. 52 Cbi 2/03-PÚ-53 určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 810 000 Sk je oprávnená a považuje sa za zistenú. Podľa odôvodnenia rozhodnutia jedná sa o náhradu mzdy za obdobie od 1. júna 2000 do 30. novembra 2002.

Výsledok konania incidenčného sporu bolo uvedené v konečnej správe žalovaného, ktorá došla súdu 28. novembra 2007 (č.1. 481). Konečná správa bola schválená krajským súdom uznesením z 12. februára 2008, č.k. 36-24K 69/02-511.

Podľa § 31 ods. 3 písm. b/ zákona o konkurze a vyrovnaní. v znení platnom od 1. augusta 2000 (vzhľadom na deň vyhlásenie konkurzu 24. september 2002) pohľadávkami proti podstate sú pohľadávky podľa odseku 4, ktoré vznikli a sú splatné tri mesiace pred vyhlásením konkurzu a v priebehu konkurzu. Podľa ods. 4 písm. a/ bod 1. pracovnými nárokmi sú nároky úpadcových zamestnancov z pracovnoprávneho vzťahu alebo z obdobného pracovného vzťahu a to mzdové (platové) nároky.

To znamená, že uvedené ustanovenie prehlasuje za pohľadávky proti podstate aj vymedzené pracovnoprávne nároky, ale len tie, ktoré vznikli tri mesiace pred vyhlásením konkurzu a po vyhlásení konkurzu.

V prejednávanej veci bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu 24. septembra 2002. Odvolateľ, veriteľ č. X. prihlásil svoje mzdové nároky za obdobie od 1. júna 2000 do 30. novembra 2002, ktoré boli v incidenčnom konaní vydanom podľa § 25 zákona o konkurze a vyrovnaní určené za oprávnené a zistené vo výške 810 000 Sk. Vzhľadom na ustanovenie § 31 ods. 3 písm. b/ a ods. 4 písm. a/ bod 1. zákona o konkurze a vyrovnaní nepochybne časť mzdových nárokov veriteľa č. X. boli pohľadávkami proti podstate a ako pohľadávky proti podstate mali byť zaradené do rozvrhu. Správca konkurznej podstaty nezohľadnil uvedené zaradenie v rozvrhu, pretože celá zistená pohľadávka vo výške 810 000 Sk bola zaradená ako pohľadávka I. triedy.

Pretože súd prvého stupňa rozvrh s uvedeným zaradením schválil, napadnutým rozvrhovým uznesením pochybil, pretože rozhodol v rozpore s ustanovením § 31 ods. 3 písm. b/ a ods. 4 písm. a/ bod 1. zákona o konkurze a vyrovnaní v znení platnom od 1. augusta 2000.

Z uvedeného dôvodu námietky odvolateľa sú dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 221 ods. 1 a ods. 3 OSP preto napadnuté

rozvrhové uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 7. augusta 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu